

hed, at alle andre maa nedskære i Forhold til Kronestigningen.

Som Begrundelse for, at man ikke skulde gaa ned nu — det gælder baade den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for de Konservative —, anføres det endvidere, at der i Folketinget ligger et Lovforslag, som man ikke er færdig med. Det forekommer mig, at det er sket før, at der i Folketinget har ligget et Lovforslag, man ikke har kunnet faa gennemført, inden Rigsdagen blev hjemsendt, og saa har det været nødvendigt at gennemføre en Del af det, Lovforslaget omfattede, som midlertidig Lov.

Naar man blot kan tænke sig at gaa med til Nedskæring for alle andre, men ikke for sig selv, er det ikke saa lidt vanskeligt for den højtærede Landbrugsminister at bevæge sine Kolleger til at stille Forslag herom.

Landbruget faar smaa Bevillinger, sagde den ærede Ordfører for Venstre. Det kan man se paa, som man vil; men jeg synes, at de omtrent 4 Mill. Kr., Landbruget faar, dog er en Skilling, og hvis de bliver anvendt paa rigtig Maade — og jeg tror, der kan gøres et godt Stykke Arbejde med Hensyn til at faa Pengene bedre anvendt end hidtil, i hvert Fald for en Dels Vedkommende —, kan der udrettes ikke saa ganske lidt for 4 Mill. Kr. Men man kan ikke baade bløse og have Mel i Munden, man kan ikke sige, at alle andre skal skæres ned, men naar der er Tale om en selv: Hos os kan intet tages. Man kan ikke kræve store Tilskud til sig selv og forlange, at andres Tilskud skal skæres ned. Derfor haaber jeg, at det ærede Medlem, som ellers vil gaa for at være en meget fornuftig og klog Mand, vil indse, at hvis han skal vedblive at dyrke den Politik, han hidtil har dyrket, at Lønningerne og Priserne skal ned, maa han ogsaa ind paa at sige: Nedad med Bevillingerne til det Landbrug, vi er sat til at virke i.

Hauch: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedskæringer gælder det, at Landbruget aldrig har vist sig uvilligt overfor Nedskæring af Bevillingerne. Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om, at de Reduktioner, vi har faaet i de sidste Aar baade paa Planteavlens og Husdyrbrugets Omraade, har betydet meget væsentlige Nedskæringer af Bevillinger, som Landbruget har haft. Det ved den højtærede Minister jo ogsaa meget godt. Derfor kan det ikke nytte at komme og sige,

at Landbruget ikke vil vise Vejen; for det har vist Vejen. Men det er altid Landbruget, man kommer til, ogsaa i dette Tilfælde. Men saa er det, vi siger, at Tiden nu maa være kommet til, at ogsaa de andre Erhverv tager de ændrede Forhold i Betragtning. Og taler man om den øgede Krones Værdi, maa jeg minde om, at den Betragtning kan ikke finde Anvendelse i Spørgsmaalet om Landbruget alene, men maa finde Anvendelse for Erhvervene i det hele; ellers er man inkonsekvent.

I øvrigt skal jeg sige, at vi fra vor Side beviser bedst, at vi ikke har haft noget at indvende imod Nedskæringerne paa Finansloven; vi gaar jo ind paa en Nedskæring over det hele ogsaa paa Landbrugets Omraade. Men her er Tale om en Lov, hvor man særlig begrundet Nedskæringen med den stigende Kroneværdi, medens man ikke andre Steder foretager en lignende Nedsættelse. Det er det, den højtærede Landbrugsminister har gjort, og det er det, jeg har foreholdt ham ikke er konsekvent.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at Landbruget rammes af de største Nedskæringer, der i de senere Aar er foretaget paa Finansloven. Men det er da ganske naturligt; naar Landbruget faar 8 Gange saa meget som de andre Erhverv, saa betyder 10 pCt. deraf betydeligere Beløb for Landbruget end for de andre Erhverv. Derfor kommer det ærede Medlem ikke uden om det Spørgsmaal, som jeg har rejst to Gange uden at faa Svar: Hvad er det for Love vedrørende andre Erhverv, det ærede Medlem vil sammenligne denne Lov med ved at spørge: Foretages der der Nedsættelser, som svarer til dem, der forekommer paa Landbrugets Omraade.

Jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at han vil have en Særstilling ikke alene for Landbruget overfor de andre Erhverv, men ogsaa paa det Punkt paa Landbrugets Omraade, der angaar Husdyrloven, i Modsætning til alle de andre Grene indenfor Husdyrbruget, der faar Tilskud af Staten. Der kunde nævnes mange Former for Husdyrbruget, som faar lignende Tilskud, som Planteavlens, Hønsæavl, Gedeavl, Biavl o. s. v., og der er det ærede Medlem altsaa rede til at gaa til Nedsættelser. Men paa dette ene Punkt vil han oprettholde den gamle Bevilling, som paa Grund af Kronens Stigning betyder en forøget Bevilling.